

doende bewust zijn, dat er in en aan dit kasteel zoveel moois te zien is.

Voor de leden van „Oud-Utrecht”, die in de veronderstelling leven, dat de vereniging wel eens een excursie naar het slot Zuylen zal ondernemen, zij medege- deeld dat het bestuur dit niet van plan is. Het kasteel ligt dicht bij de stad; men kan het gemakkelijk op eigen ge- legenheid bezoeken, vooral waar het voor iedereen toegankelijk is.

Hoe oud is Schoonoord? De buitenplaats Schoonoord te Doorn, in haar tegen- woordige gedaante nog maar een restant van wat eenmaal een fraaie behuizing was, blijkt een oude historie te hebben.

De heer E. J. Demoeed vertelt ervan in „Doornse Courant De Kaap”:

„Hoewel ik mij het ontstaan aanvan- kelijk ingedacht had uit het begin der 18e eeuw, toen de trek van stedelijke magistraten naar 't platteland begon, geloof ik dat het bezit nog ouder is.

Zo ontdekte ik onlangs in het archief van het aartsbisdom Utrecht een akte van 21 Mei 1348, betreffende een geschil tussen de proost van Maarsbergen en een zekere Everard van Scoenorde, over het afmaaien van heide. Deze heer Evert van Schoonoord, die blijkens de akte in

of nabij Tuil woonde, had zonder toe- stemming van de maarsbergse proost, heide gemaaid van gronden, toebehoren- de aan de maarsberger abdi.

Waar nu bekend is dat Tuil in het al- gemeen het zuidoostelijk deel van de ge- meente Doorn uitmaakte, daar zult u zich kunnen voorstellen, dat heer Evert inderdaad zich kon noemen „van Schoon- oord”, doch dat daarmede ook wel vast staat, dat het goed — zijn bezit — waar- naar hij zich noemde, inderdaad bestond.

Schoonoord moet dus een vrij en allo- diaal goed zijn geweest, dat niet tot de omringende goederen van het Domka- pittel behoorde. Van Schoonoord is ver- der niets meer bekend, en het heeft trou- wens als een bouwhoeve verder weinig betekenis gehad”.

De heer Demoeed vertelt daarna, dat een nieuw tijdperk voor Schoonoord aan- breekt als Jan van Muyden, voormalig bewindvoerder van de Ver. Oost-Indische Compagnie, eigenaar wordt van de gron- den. Hij laat de buitenplaats optrekken in 1732. En daarmede begint een historie van uitbreiding van gronden en huis, later van verbouwing, afbraak en ver- kaveling tot aan deze tijd.

BOEKAANKONDIGING

Dr L. Jansen en drs S. C. van Diest: **Beknopte geschiedenis van Muiden.** (geen uitgever? prijs f 2,85).

Hoewel dit boekje ons niet ter beoor- deling werd toegezonden en Muiden reeds lang niet meer tot het stichtse gebied behoort willen wij het toch warm in de aandacht van onze lezers aanbe- velen. De staatkundige en economische geschiedenis van het 1000-jarige stadje wordt, met talrijke illustraties, op voor- beeldige wijze in 150 blz. behandeld, en wij zouden dit werkje haast aan organi- satoren van dergelijke 1000- (en minder-) jarige herdenkingsfeesten ter navolging willen voorhouden, ware het niet dat er toch ook enkele bedenkingen zijn te maken.

Misschien ook ten gevolge van de mogelijkheid, dat de uitgave door de plaatselijke industrie is gesteund, valt de nadruk wel wat sterk op de economie.

Toch zou de belangstellende in plaatse- lijke oudheden zo gaarne wat **topografi- sche** bijzonderheden hebben aangetrof- fen. Over het uiterst merkwaardige kerk- gebouw wordt weinig meegedeeld. Ook over de beroemde Wijj-steen, waarin o.a. P. Cz. Hooft wordt ingewijd als baljuw van Gooiland en drost van Muiden had zeker het schilderij van deze (oud-ger- maanse?) plechtigheid, in het raadhuis aanwezig, vermeld en liefst ook gerepro- duceerd mogen zijn.

Terugkerende naar de stichtse tijd willen wij alleen nog opmerken dat iets vermeld had kunnen zijn over de vis- rechten op het Uitermeer (later Naarder- meer) en over de mogelijkheid dat Lud- ger reeds in de 8e eeuw kerken te Mui- den en Muiderberg (toen Werinon ge- noemd) heeft gesticht.

Desondanks willen we dit gelegenheids- geschrift toch onze lof allerminst ont- houden!

M. R.